

Dosar nr. [REDACTAT] 88/2007

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA
SECȚIA CIVILĂ, COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA CIVILĂ nr. [REDACTAT]

Şedință publică din data de 22 noiembrie 2007

Președinte: [REDACTAT]
[REDACTAT]
[REDACTAT]

Judecator: [REDACTAT]
[REDACTAT]
[REDACTAT]

Grefier: [REDACTAT]
[REDACTAT]
[REDACTAT]

S-a luat în examinare cauza civilă având ca obiect contencios fiscal, formulată de către reclamanta SC [REDACTAT] SA cu sediul în Tulcea, str. [REDACTAT], nr. [REDACTAT], județul Tulcea, în contradictoriu cu părâtele A.N.A.F. – A.N.V. – DIRECTIA REGIONALA VAMALĂ GALAȚI cu sediul în Galați, str. Portului, nr. 163, județul Galați și M.F.P. – A.N.A.F. - DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE TULCEA cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr. 163 Bis, județul Tulcea.

Dezbaterile în fond au avut loc în sedința publică din data de 15 noiembrie 2007, sustinerile partii prezente fiind consemnate în încheierea de sedință din acea data, care face parte integranta din prezenta hotărare.

TRIBUNALUL:

Prin cererea adresată Tribunalului Tulcea și înregistrată la nr. [REDACTAT] 88/28 iunie 2007, S.C. [REDACTAT] S.A. TULCEA a contestat decizia nr. [REDACTAT] 28 martie 2007, emisă de către M.F.P. – Direcția Generală a Finanțelor Publice în soluționarea contestației depusă împotriva Deciziei nr. [REDACTAT] 12 februarie 2007 și procesului verbal de control, emise de A.N.A.F. – A.N.V. – Direcția Regională Vamală Galați – Biroul Vamal Tulcea, solicitând anularea sa și exonerarea de la plata sumei de [REDACTAT] lei reprezentând datorii vamale și, respectiv [REDACTAT] lei – majorări de întârziere.

In motivare, reclamanta arată că, la 9 august 2006, a depus la Biroul Vamal Tulcea declarația vamală în regim de punere în liberă circulație nr. I [REDACTAT] 9 august 2006, având ca obiect autoturismul marca TOYOTA RAU 4, ce a fost însoțit de certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. [REDACTAT] emis de autoritatea vamală franceză beneficiind de regim vamal preferențial din partea autorităților române, însă ulterior, în urma întocmirii procesului-verbal de control nr. [REDACTAT] 12 februarie 2007, s-a dispus retragerea acestui regim, prin decizia nr. [REDACTAT] 12 februarie 2007 și obligarea la plata sumelor de [REDACTAT] RON

reprezentând taxe vamale și [REDACTED] RON majorări de întârziere, [REDACTED] RON reprezentând comision și [REDACTED] RON majorări de întârziere, [REDACTED] RON reprezentând accize și [REDACTED] RON majorări de întârziere, și [REDACTED] RON reprezentând T.V.A. și [REDACTED] RON penalități de întârziere.

S-a mai subliniat că, prin Decizia nr. [REDACTED] din 28 martie 2007, emisă de către D.G.F.P. TULCEA, s-a respins contestația formulată împotriva actului administrativ, pentru că autoritatea vamală franceză a remis copia certificatului EUR 1 nr. [REDACTED] completat la rubrica 14, căsuța a doua, cu mențiunea că nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute, autoturismul nefiind de origine comunitară, însă această copie nu i-a fost comunicată.

Reclamanta mai arată că, dacă ar fi cunoscut că certificatul EUR prezintă suspiciuni cu privire la legalitate și autenticitate, nu ar mai fi importat autoturismul, societatea suportând consecințele, în condițiile în care exportatorul a confirmat existența certificatului european de conformitate pentru autoturismul importat fabricat în Comunitatea Europeană, respectiv în Belgia în 2003, venind în contradicție infirmarea autorității vamale franceze cu certificatul de conformitate emis de TOYOTA – Franța, asupra căruia nu s-a revenit, cu atât mai mult cu cât statutul comunitar al bunului este determinat de faptul că a fost importat dintr-o țară comunitară în anul 2006, fiind înmatriculat conform Legii franceze la momentul exportului, indiferent de locul fabricației în anul 2003.

Se mai critică faptul că Decizia nr. [REDACTED]/28 martie 2007 nu a fost semnată de directorul executiv al D.G.F.P. TULCEA, deși art. 18 alin. 5 din O.G. nr. 92/2003, obliga la aceasta.:

In dovedirea cererii, reclamanta a depus la dosar, în copie, decizia nr. [REDACTED]/28 martie 2007, emisă de către D.G.F.P. TULCEA, decizia nr. [REDACTED]/12 februarie 2007 emisă de Direcția Regională Vamală Galați, proces-verbal de control din 12 februarie 2007, contestația înregistrată sub nr. [REDACTED]/27 februarie 2007, certificat european de conformitate, declarație vamală, certificat de înmatriculare, somația nr. 13554 din 12 iunie 2007, precum și alte înscrișuri.

In apărare, Direcția Regională Vamală Galați a depus întâmpinare și a anexat la dosar înscrișuri privind situația autovehiculului.

Intâmpinare a formulat și D.G.F.P. TULCEA, care a depus la dosar și toate actele ce au stat la baza emiterii deciziei contestate.

Examinând cauza, în raport cu probele administrative, instanța reține că S.C. [REDACTED] S.A. TULCEA a plasat în regim de punere în liberă circulație, prin depunerea la Biroul Vamal Tulcea a declarației vamale EU 4 nr. [REDACTED]/9 august 2006, un autoturism marca TOYOTA RAV TIP MYT [REDACTED], capacitate cilindrică 1995 CM motorină, an de fabricație 2003, iar în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. A [REDACTED] eliberat de autoritatea vamală franceză, i s-au acordat preferințe vamale taxă vamală 0%, comision vamal – 0%, conform Tarifului de Import al României în 2006 și Protocolului 4 al Acordului dintre România și Comunitatea Europeană, calificat prin O.U.G. nr. 192/2001.

In urma unui control realizat ca urmare a sesizării de către Biroul Vamal Tulcea, ce a avut suspiciuni în legătură cu taxa de origine, administrația vamală franceză prin adresa nr. E 43/2006/27 decembrie 2006, a confirmat că autoturismul respectiv nu este de origine comunitară, fiind construit în uzinele Tahara din Japonia, remițând totodată și copia certificatului EUR 1 în care s-a specificat că nu sunt îndeplinite condițiile de autenticitate și legalitate cerute.

Prin procesul-verbal de control nr. [REDACTAT] /12 februarie 2007 s-a constatat situația redată anterior și s-a procedat la calculul diferențelor de drepturi de import, emițându-se ulterior decizia nr. [REDACTAT] /12 februarie 2007 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal prin care s-au stabilit taxe vamale de [REDACTAT] lei și majorări de întârziere de [REDACTAT] lei.

S-a promovat de către societatea reclamantă contestație împotriva procesului verbal de control și a deciziei de regularizare, ce prin decizia nr. [REDACTAT] 28 martie 2007 a D.G.F.P. TULCEA a fost respins ca neîntemeiată.

Conform art.16 alin. 1 din Protocolul din 25 ianuarie 1997 referitor la definirea noțiunii de produse originare, produsele originare din Comunitatea Europeană beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitatea Europeană de prevederile acordului prin prezentarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1.

În cauză, a fost prezentat un asemenea certificat, societatea importatoare beneficiind inițial de scutire de taxe la import, însă prin adresa din 27 decembrie 2006, Direcția Regională a Vămilor și a Drepturilor Indirecte din Bretagne – FRANȚA comunică faptul că autoturismul a fost fabricat în uzina din orașul Tahara – JAPONIA și, prin urmare, nu poate fi declarat ca fiind originar din Uniunea Europeană.

De menționat că acest control ulterior este permis de lege pentru a verifica, prin sondaj, documentația aferentă produselor certificate a fi de origine comunitară.

In aceste condiții, adresa comunicată de autoritatea franceză ce atestă că produsul ^{nu}este originar din UE este suficientă pentru a determina o revenire asupra regimului preferențial acordat societății reclamante, și, implicit, calcularea sumelor datorate în consecință, chiar dacă nu s-a emis, formal, un alt certificat EUR 1, care să cuprindă mențiuni în sensul celor consemnate în adresă, aşa cum a susținut reclamanta.

De altfel, nici nu există dispoziții legale care să impună eliberarea unui nou certificat, prin care să fie infirmat primul eliberat, însă, cu toate acestea, un asemenea certificat a fost emis și înaintat autorităților române, neavând relevanță în soluționarea cauzei faptul că reclamanta nu deține un asemenea înscris.

S-a mai prevalat reclamanta de o adresă circulară emisă de către A.N.A.F. – Autoritatea Națională a Vămilor, prin care se învedera că, pentru a

acorda scutiri de taxe vamale este necesar a se prezenta o doavadă privind statutul comunitar al bunurilor.

Conținutul acestei adrese nu poate fi interpretat în sensul susținut de către societatea reclamantă, respectiv că statutul comunitar al bunurilor este dat de faptul că este importat din UE, ci trebuie interpretat prin raportare la prevederile Protocolului din 1997 care, în art. 2, stabilește ce produse pot fi considerate originare din Comunitate.

Relativ la majorările de întârziere, se constată că s-a procedat la calcularea acestora începând cu data de 10 august 2006, după cum rezultă din decizia nr. 12 februarie 2007 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal.

Art. 111 alin. 2 din O.G. nr. 92/2003, stipulează că pentru diferențele de obligații fiscale principale, și pentru obligațiile fiscale accesorii stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora.

De asemenea, potrivit art.114 din același act normativ, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere, iar conform art. 115 alin. 2 lit. a, pentru diferențele de impozite, taxe, contribuții, stabilită de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei, contribuției pentru care s-a stabilit diferența până la data stingerii acesteia.

Coroborând dispozițiile legale redate, dar reținând și celealte prevederi ale O.G. nr. 92/2003 și Legii Nr. 86/2006, sub acest aspect, în opinia instanței, cum situația reclamantei este o situație atipică, ce exclude total o culpă a acesteia, momentul scadenței, momentul de la care se calculează penalități pentru suma determinată cu titlu de taxă vamală îl constituie data la care s-a efectuat controlul și s-au stabilit diferențele de achitat – respectiv 12 februarie 2007, când a fost prezent și un director al societății reclamante ce a luat cunoștință de cele constatate.

S-ar fi pus problema calculării de la data la care societatea a beneficiat de regimul preferențial, de import numai dacă se putea imputa ceva agentului economic controlat, situație valabilă și în general – calcul greșit, evidență contabilă defectuoasă, etc. – dar nu și în cazul dat, având în vedere circumstanțele în care s-a ajuns la o atare situație.

Așa fiind, față de argumentele prezentate, instanța urmează a admite contestația în parte și a anula decizia nr. 2007 emisă de D.G.F.P. TULCEA, decizia nr. 2007 și procesul verbal de control din 12 februarie 2007, numai în ceea ce privește quantumul majorărilor de întârziere, în sensul că acestea sunt datorate doar începând cu data de 12 februarie 2007.

Drept urmare, se vor menține celealte dispoziții ale actelor administrativ fiscale contestate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂSTE**

Admite în parte contestația formulată de reclamanta S.C. [REDACTAT] S.A. cu sediul în Tulcea, strada [REDACTAT] nr. [REDACTAT], județ Tulcea, în contradictoriu cu părâtele A.N.A.F. – A.N.V. – Direcția Regională Vamală Galați, cu sediul în Galați, strada Portului nr. 163, județ Galați, și M.F.P. – A.N.A.F. – Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, cu sediul în Tulcea, strada Babadag nr. 163 Bis, județ Tulcea.

Anulează decizia nr. [REDACTAT] 28 martie 2007 emisă de către M.F.P. – D.G.F.P. TULCEA, decizia nr. [REDACTAT] 12 februarie 2007, emisă de către A.N.A.F. – A.N.V. – Direcția Regională Vamală Galați – Biroul Vamal Tulcea, și procesul verbal de control din 12 februarie 2007, numai în ceea ce privește quantumul majorărilor de întârziere. //

Constată că societatea reclamantă S.C. [REDACTAT] S.R.L. TULCEA datorează majorări de întârziere raportat la suma stabilită cu titlu de datorie vamală numai începând cu data de 12 februarie 2007.

Menține celelalte dispoziții ale actelor atacate.

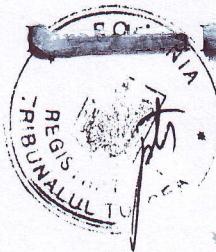
Definitivă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 22 noiembrie 2007.

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR, GREFIER,

21.12.2007
Red.jud. [REDACTAT]
Tehnored. [REDACTAT] ex.5
04.01.2008

conținut